

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 15/2020
30.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Стаменковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа „ББ“ АД у стечају из ..., чији је заступник стечајни управник Агенције за лиценцирање стечајних управника, чији је пуномоћник Реља Петровић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Краљеву, Судска јединица Врњачка Бања и Привредног суда у Краљеву, на седници одржаној 30.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Привредни суд у Краљеву.

Образложење

Привредни суд у Краљеву, на записнику са рочишта за главну расправу одржаном 15.05.2019. године, П 348/2018, донео је решење, којим се тај суд огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Краљеву, Судска јединица Врњачка Бања на даље поступање. На истом записнику је констатовано да пуномоћник тужиоца не тражи писани отправак одлуке, већ само копију записника и да се одриче права на жалбу, а да ће се копија записника доставити стечајном управнику ВВ. Доношење решења о стварној ненадлежности је претходило пре почетка главне расправе обавештење пуномоћника тужиоца да је ступио у контакт са стечајним управником, али да до мирног решења спора није дошло, те како су покретне ствари чији се повраћај тужбом тражи пописане од стране Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи, а који суд поседује записник и цео предмет о спровођењу извршења и како је исти поверио туженом на чување ствари, предложио да се Привредни суд у Краљеву огласи стварно ненадлежним за поступање у овом предмету, јер је извршни поступак спровео Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи.

Основни суд у Краљеву, Судска јединица Врњачка Бања, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 815/19 од 10.01.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да, како је чланом 58. Закона о парничном поступку прописана атракција надлежности у случају отварања стечајног поступка, у конкретној ситуацији над туженим Предузећем „ББ“ АД у стечају из ..., да тај суд није стварно надлежан за даље поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Краљеву.

Тужба је поднета 26.07.2018. године. Према наводима тужбе, решењем Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи И 5991/10 од 06.10.2010. године је одређено иселење тужиле из одређеног стана у ... и истим извршењем испражњен исти стан од ствари у својини тужиле, које су предате туженом на чување, а које покретне ствари се и даље налазе код туженог. Затим, да је тужила у више наврата покушала да дође до својих ствари позивајући туженог да исте преда, али да јој до данас исте нису предате, као и да је тужила по отварању стечаја над туженим и писмено тражила од стечајног управника предају ствари, а који захтев је одбијен. Предмет тужбеног захтева је предаја одређених покретних ствари, ближе одређених у тужби. На рочишту са главне расправе одржаном 19.03.2019. године, заступник туженог није спорио да се ствари по записнику од 10.12.2018. године налазе у магацинском простору стечајног дужника и да су исте дате на чување пре отварања стечаја, те да ће исте бити предате тужили после прибављене сагласности Агенције за лиценцирање стечајних управника. Заступник туженог доставио је примерак записника о извршеном попису ствари од 10.12.2018. године оверио печатом стечајног дужника и примерак истог уручио пуномоћнику тужиле.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано, да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом члана 22. став 3. овог закона, да, основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, је прописано, да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог, да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом члана 25. став 2. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације.

Одредбом члана 58. ЗПП је прописано, да, за суђење у споровима који настају у току и поводом судског или административног извршног поступка, односно у току и поводом стечајног поступка, искључиво је месно надлежан суд који спроводи извршни, односно стечајни поступак, односно суд на чијем подручју се налази суд који спроводи извршни поступак, односно суд на чијем се подручју спроводи административно извршење.

Према томе, како је, према наводима туженог, неспорно да се ствари по записнику од 10.12.2018. године налазе у магацинском простору стечајног дужника, туженог, исте предате на чување пре отварања стечаја, као и да ће се исте предати тужилци после прибављања сагласности Агенције за лиценцирање стечајних управника и тужени у стечају, то је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Краљеву, на основу цитираних одредби Закона о уређењу судова и Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**